

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ

ΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ ΚΑΙ Ο ΕΚ ΤΩΝ ΘΕΙΩΝ ΛΟΓΩΝ ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

ΥΠΟ

ΠΑΝΑΓ. Δ. ΚΟΥΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΦΕΑΡΟΥ ΤΟΥ 1ου ΙΠΠΙΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

*Ὁ Θεὸς τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν
Ἐὐλόγησεν τὸν Βασιλέα ἡμῶν Κωνσταντῖνον
καὶ τὸν Στρατὸν αὐτοῦ καὶ ἡμᾶς Ἀμήν.*

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟ «ΚΡΑΤΟΣ» ΘΑΝΟΥ ΤΖΑΒΕΛΛΑ

1— Ἐν ὁδῷ Ἀριστείδου— 1

1915

ΕΡΚΟΥΛΙΟΝ

ΕΡΚΟΥΛΙΟΝ

1810

ΕΡΚΟΥΛΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΡΚΟΥΛΙΟΝ

ΕΡΚΟΥΛΙΟΝ

1810

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἀποβλέπων εἰς τὰ συμβησόμενα σήμερον ἐκ τῶν καταστροφικῶν παγκοσμίων πολέμων, καὶ εἰς τὰ μέλλοντα ἀκόμη θὰ συμβῶσι περισσότερα φοβερὰ δεινὰ, συγχρόνως δὲ καὶ μετὰ τὴν ἀντιχριστιανικὴν ζωὴν τὴν ὁποίαν σήμερον διάγομεν ὅλοι οἱ Χριστιανοί, παρεκινήθην νὰ γράψω τὸ παρὸν φυλλάδιον, ἐλπίζων, ἵνα μὲ τὴν θεῖαν βοήθειαν παρακινήθωμεν ὅλοι εἰς τὴν ἀληθινὴν Χριστιανικὴν ζωὴν. Ἡ δὲ θεία χάρις νὰ ἐπισκιάσῃ ἡμᾶς, καὶ νὰ μᾶς διαφυλάξῃ ἀπὸ τῶν ἐπερχομένων φοβερῶν κακῶν, καὶ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς πᾶν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον.

Ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος μοναχὸς Παναγιώτης, μεταβάς πρὸ ἑτῶν εἰς Ἅγιον Ὄρος (Ἄθω) καὶ προσκυνήσας τὰς (20) ἱερὰς Μονὰς αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῷ, ἐξέλεξα μετὰ τὴν προσκύνησιν ὅλην ὡς καταλλήλον τὴν ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμόνασα μοναχὸς μικροῦ σχήματος παραμείνας ἐν καὶ ἡμισίον ἔτος. Γενομένης κατόπιν ἐπιστρατεύσεως ἐκλήθην καγὼ, ἂν καὶ μοναχός, ὡς ἐπίστρατος νὰ ὑπηρετήσω τὴν Πατρίδα, ὑπήκουσα εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος, ἤλθον καὶ κατετάχην ὡς στρατιώτης εἰς τὸ πρῶτον ἱππικὸν Σύνταγμα. Ὁ καλὸς καὶ ἐνάρετος Διοικητῆς τοῦ Συντάγματος κύριος Ἰωάννης Παπαφλέσιος ἐσεβάσθη τὸ σῆμά μου καὶ μετὰ ἀπλήλαξε πάσης ὑπερησίας, μετὰ δὲ νύκτα καὶ ἡμέραν νὰ προσέχουμαι εἰς τὸν ὑψιστὸν Θεὸν ὑπὲρ ὑγείας καὶ διαφυλάξεως ὑπὲρ παντὸς τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν. Ἀπεφάσισα δὲ ἐν συντομία νὰ κάμω γνωστὰ εἰς τὸν κόσμον διὰ τοῦ τύπου ὅσα ἐκ τῶν ἱερῶν βιβλίων τῶν Ἁγίων Πατέρων ἀνέγνωσα κατὰ τὴν ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ διαμονήν μου, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα διαλαμβάνον χρησμούς καὶ ἱερὰς ὁπτασίας περὶ τῶν πολέμων, οἱ ὁποῖοι πόλεμοι ἤρχισαν ἀπὸ τὸ 1912, καὶ θὰ τελειώσονται κατὰ τὸ 1917, νὰ γράψω δὲ καὶ ἑκάστου ἔθνους τὴν τύχην, τὴν ἀκαταστασίαν καὶ τὴν πλάνην αὐτῶν.

Οἱ Ἅγιοι καὶ θεῖοι πατέρες εἶναι οἱ ἐξῆς. Ὁ ἅγιος Νεῖλος, καὶ ὁ ἅγιος Κοσμάς, καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἅγιοι, οἱ ὁποῖοι συμφωνοῦσιν ὅλοι μετὰ τῶν θεῶν χρησμῶν τῶν ἁνωθι ἁγίων Πατέρων. Καὶ ἀρχίζω τὰς ἀφηγήσεις μου ὡς ἐξῆς,

ΜΕΡΟΣ Α

Καὶ διὰ μὲν τὴν Γερμανίαν λέγουσιν οἱ Ἅγιοι ὅτι ὑψώθη διὰ μεγάλης ἀλαζονείας ἄνωθεν τοῦ Οὐρανοῦ, ἀλλὰ θὰ καταβῆ εἰς τὰ κατώτατα στρώματα τοῦ Ἄδου. Ὅσοι δὲ ἐξ αὐτῶν μείνωσι, κατὰ τοὺς θεῖους χρησμούς θὰ γίνωσι πρῶτοι ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, καὶ ἡ ὀρθοδοξία ἐξ αὐτῶν θὰ λάμψῃ κατὰ τὸ 1917.

Ἡ δὲ Αὐστρία, Ἰταλία καὶ Βουλγαρία, τὰ τρία ταῦτα Βασιλεία θὰ καταστραφῶσι τελείως. Ἡ δύναμις τοῦ Πάπα θὰ καταστραφῆ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν. Ἡ Ρωσσία θὰ ἀλλαξοπιστήσῃ, τὰ δὲ ἐπίλοιπα ἔθνη θὰ ἀλληλοφαγωθῶσιν. Μετὰ δὲ τὸ τέλος 1917 θὰ μείνῃ τὸ τέταρτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουσι φόβον Θεοῦ καὶ ἀρετὰς, καὶ ὅσοι θὰ βαπτισθῶσιν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ θὰ γίνωσιν ὀρθόδοξοι Χριστιανοί καὶ ἐνάρετοι.

Διὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα σὰς πληροφορῶ ὅτι τὰ βιβλία τῶν θεῶν ἁγίων Πατέρων, καὶ τοὺς θεῖους χρησμούς αὐτῶν, γράφουσι τὰς ἀκαταστασίας αὐτῆς αἱ ὁποῖαι θὰ συμβῶσιν. Ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ στηριχθῆ, ὅτι θὰ εἰσελθῶν πολλοὶ δυστυχῆ καὶ θλίψεις. Ὁ ἱερὸς κληρὸς θὰ ἀπασχολῆται εἰς διαφόρους πολιτικὰς συζητήσεις καὶ εἰς συμφέροντα μάταια, ἀφίνοντες τὰ ἐκκλησιαστικὰ πνευματικά, τὰ ὁποῖα

εἶναι ἡ διδασκαλία τοῦ Θεοῦ καὶ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, καὶ δεήσεις πρὸς τὸν ὑψιστὸν Θεόν, καὶ αἱ ἱερὰ ἀκολουθία τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας. Ἐνεκα τῆς διαγωγῆς ταύτης, καὶ κληρικῶν, καὶ κοσμικῶν, μὴ ἐχόντων εὐλάβειαν καὶ φόβον Θεοῦ, εἰάν πάντες δὲν μετανοήσωσι, καὶ δὲν ἀφήσωσι τὰς ἁμαρτίας καὶ βλαστὰς κακίας καὶ ἀνομίας, καὶ εἰάν δὲν πενθήσωσι δι' αὐτὰς καὶ δὲν ἐξομολογηθῶσι θὰ καταστραφῶσι μετὰ τῶν ἄλλων ἔθνων, καὶ θὰ πάθωσι καὶ αὐτοὶ τὰ ὅσα θὰ πάθωσιναι τὰ ἔθνη μεγάλη κακά.

Τὰ ἱερὰ ταῦτα βιβλία τῶν ἁγίων Πατέρων ἀναφέρουσι ὅσα συνέβησαν εἰς τὸν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θεσσαλονίκῃ πόλεμον μετὰ τῶν Τούρκων, ὅτι θὰ κυριευθῆ ἡ Θεσσαλονικὴ παρὰ τῆς Ἑλλάδος ἄνευ πολέμου, καὶ ὅτι ὁ Μητροπολίτης ὅστις παρεδῶκε ταύτην εἰς τοὺς Τούρκους ὀνομάζετο Γενάδιος, καὶ πάλιν Γενάδιος θὰ τὴν παραλάβῃ τοῦτο δὲ καὶ ἐγένετο. Μάθετε δὲ ὅτι ὅλα τὰ ἔθνη θὰ συναχθῶσι μετὰ μεγάλων δυνάμεων, Βασιλεῖς ἄρχοντες καὶ μεγιστάνες, εἰς τὴν μεγάλην πεδιάδα τῆς Ἀνδριανουπόλεως, ὡς καὶ ἡ Ἑλλάς μετὰ γενικῆς ἐκστρατείας τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ὅλον τὸν ἀρχόντων, καὶ πολλῶν κληρικῶν, θὰ συνταχθῶσιν ἅπαντες εἰς τὴν αὐτὴν πεδιάδα, ἐκεῖ ὅλα τὰ ἔθνη θὰ φιλονικήσωσι, ποῖος πρῶτος θὰ εἰσελθῆ εἰς τὴν τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Ἀπὸ δὲ τῆς Πάτρας θὰ εἰσβάλῃ ἔθνος ἀλλόφυλον. Μία δὲ πτέρυξ στρατοῦ ἐχθρικοῦ θὰ μεταβῆ εἰς Ἅγιον Ὄρος διὰ νὰ κακοποιήσῃ τοὺς ἀτάκτους ὅσοι θὰ εὐρίσκονται ἐκεῖ. Ἐκ τῶν ἐλλήνων δὲ ὅσοι θὰ κληθῶσιν εἰς τὰ ὅπλα καὶ θὰ προσπαθήσωσι νὰ ἀποφύγωσι τὴν στρατολογίαν κρυπτόμενοι διαφοροτρόπως εἰς διάφορα ἄλλα ἔθνη, οἱ τοιοῦτοι θὰ ἀπολεσθῶσι κακῶς καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῶν θὰ καταβῆ εἰς τὸν Ἄδην, νὰ κολάζονται αἰωνίως.

Εἰς τὴν πεδιάδα δὲ τῆς Ἀνδριανουπόλεως εὐρισκόμενα ὅλα τὰ ἔθνη θὰ προσπαθήσωσι πολὺ νὰ καταπολεμήσωσι τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ μὴ δυνηθῆ νὰ εἰσελθῆ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀλλ' ἡ μεγάλη δύναμις τοῦ ὑψίστου Θεοῦ θὰ βοηθήσῃ καὶ θὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὸν Στρατόν. Εἰς τὸν μέγαν αὐτὸν πόλεμον ὅλοι οἱ Βασιλεῖς, οἱ ἄρχοντες, καὶ οἱ μεγιστάνες, θὰ φρονεθῶσι, καὶ θὰ διασκορπισθῶσι, καὶ μόνον τὸ ἐν τέταρτον τοῦ κόσμου θὰ μείνῃ. Ὅμοιως καὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ὅσοι ἔχουσι φόβον Θεοῦ καὶ εὐλάβειαν πρὸς τὰ θεῖα οὗτοι θὰ μείνωσιν, καὶ ὅσοι φυλάττουσιν ἀκριβῶς τὰς θείας ἐντολάς τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, καὶ ὅσοι θὰ μετανοήσιν, οὗτοι θὰ διαφυλαχθῶσιν ἀπὸ τὸν ὑψιστὸν Θεόν, καὶ θὰ εἰσελθῶσιν θριαμβευτικῶς εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μετὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Τότε θὰ βασιλεύσῃ ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος, εἰς τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς μέγας Βασιλεὺς τῆς γῆς. Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος θὰ χαρῆ μεγάλως, διότι θὰ εἶναι μέγας Βασιλεὺς, ἐξ ἄλλου δὲ καὶ θὰ λυπηθῆ διὰ τὴν μεγάλην ἀπώλειαν καὶ καταστροφὴν τῶν ἄλλων Βασιλέων καὶ ἀρχόντων τῶν ἔθνων. Μάθετε ὅτι θὰ εὐρεθῆ ἐν παιδάριον ἀπλοῦν καὶ ἀπαίδευτον, τὸ ὁποῖον θὰ φωτισθῆ παρὰ τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, καὶ θὰ παρηγορῆ τὸν Βασιλέα Κωνσταντίνον μετὰ διάφορα ὥραϊα καὶ κομψὰ ἠτορικὰ ποιήματα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Τὰ δὲ πολλὰ καὶ ἀφθονα πλοῦτη ὅλων τῶν ἔθνων τῶν ἀρχόντων καὶ μεγιστάνων καὶ τῶν λαῶν θὰ περιέλθουν ὅλα εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἐξ αὐτῶν ὁ Βασιλεὺς θὰ διαμοιράσῃ ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' αὐτοὶ δὲν θὰ δέχωνται, καὶ θὰ μένωσι κοινὰ εἰς ὅλους. Τότε θὰ ἀναστηθῆ ὁ Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος θὰ κηρύξῃ τὴν Χριστιανικὴν Ὀρθοδοξίαν, καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς θὰ γίνωσιν ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, καὶ ἀπὸ τὰ τέσσαρα ἄκρα ὅλης τῆς γῆς θὰ συναχθῶσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ θὰ γίνῃ ἡ Κωνσταντινούπολις πόλις πρωτεύουσα τῆς οἰκουμένης. Παρελείψαμεν δὲ νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι, ὅταν παρεδόθη ἡ Κωνσταντινούπολις, Πατριάρχης ἦτο Γερμανός, κατὰ τοὺς θεῖους λόγους τῶν ἁγίων Πατέρων, καὶ πάλιν Γερμανός

θὰ τὴν παραλάβῃ. Καὶ ὅτι Βασιλεὺς ἦτο Κωνσταντῖνος, ὅστις τὴν παρέδωκε, καὶ πάλιν Κωνσταντῖνος 12^{ος} θὰ τὴν παραλάβῃ, εἰς τὸ ἔτος 1917.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ὅλα αὐτὰ ἐξάπαντος θὰ γίνωσιν, διότι τὰ γράφουν οἱ ἅγιοι Πατέρες, οἱ ὅποιοι εἶναι πεφωτισμένοι παρὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ὅλοι πρέπει διὰ τὴν μὴ συναπολεσθῶμεν καὶ καταστραφῶμεν μετὰ τῶν ἐθνῶν, καὶ τῶν ἀνευλαβῶν ἀνθρώπων, νὰ ἀποφρευθῶμεν τὰς ἀμαρτίας, τὰς ἀνομίας, καὶ ὅλας τὰς κακίας, νὰ μετανοήσωμεν ἀπὸ καρδίας, καὶ νὰ ἐξομολογηθῶμεν ἕκαστος ὅλας μας τὰς ἀμαρτίας, νὰ καθαρισθῶμεν ἀπὸ παντὸς ρύπου καὶ πάσης ἀμαρτίας. Καὶ ὅπως, ὅταν ὁ Ἰωνᾶς ὁ Προφήτης διατάχθη παρὰ τοῦ ὑψίστου Θεοῦ καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὴν Νινευὶ πόλιν νὰ μετανοήσωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὰς πολλὰς αὐτῶν ἀμαρτίας τὰς ὁποίας εἶχον κάμει διὰ τὴν μὴ καταστραφῶσι καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ πόλις αὐτῶν Νινευί, πραγματικῶς ἅπαντες οἱ Νινευῖται, ἤκουσαν τοῦ κηρύγματος τοῦ Προφήτου Ἰωνᾶ, κοὶ ἀπὸ ψυχῆς μετενόησαν, ἐπένθησαν, ἔκλαυσεν, ἐνήστευσαν καὶ ἄνθρωποι καὶ ζῶα, κατὰ τὴν θείαν γραφὴν ἐπὶ ὀλοκλήρους τρεῖς ἡμέρας. Ὁ ὑψίστος Θεὸς ἰδὼν τὴν πραγματικὴν αὐτῶν μετάνοιαν, μετέβαλε τὴν ἀπόφασίν του, δὲν τοὺς κατέστρεψε καὶ τοὺς ἐουγχώρησεν. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὡς καὶ τὰ ἔθνη, ἐὰν μετανοήσωμεν ἀπὸ καρδίας, καὶ ἀλλάξωμεν βίον, πενήσωμεν, κλαύσωμεν διὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἀμαρτίας μας, ἐὰν νηστεύσωμεν, καὶ παύσωμεν νὰ βλασημῶμεν τὸ ὄνομα τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, καὶ τῆς Παναγίας, καὶ ὅλων τῶν ἁγίων καὶ τῶν ἀνθρώπων, νὰ καύσωμεν δὲ νὰ ἀπατῶμεν, νὰ ἀδικῶμεν, νὰ κλέπτωμεν, νὰ ψευδορκῶμεν, καὶ ἄλλα πολλὰ κακὰ νὰ ἀποφεύγωμεν, τότε ὁ ὑψίστος Θεὸς θὰ γίνῃ ἴλεως θὰ μὴ λυπηθῇ, καὶ θὰ μὴ σῶσῃ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποία περιμένωμεν νὰ πάθουν τὰ ἔθνη, καὶ ὅλοι οἱ ἀμαρτωλοὶ οἱ μὴ μετανοοῦντες, δηλαδὴ τὴν τελείαν καταστροφήν, καὶ τὴν αἰώνιαν καταδίκην καὶ κόλασιν, ὡς γράφουν οἱ ἅγιοι Πατέρες.

Εἶθε δὲ ὁ ὑψίστος Θεὸς νὰ φωτίσῃ ἡμᾶς καὶ ὅλον τὸν κόσμον νὰ μετανοήσωμεν ἀπὸ ψυχῆς καὶ καρδίας διὰ τὴν σωθῶμεν ἀπὸ ὅλα τὰ κακὰ ἀμαρτήματα μετὰ τὴν μεγάλην χάριν καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ ὑψίστου Θεοῦ. Ἀμήν.

ΜΕΡΟΣ Β'

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί. Ὅλοι μας γνωρίζομεν ὅτι τὴν σημερινὴν ἐποχὴν πάντες παρεκλίναμεν, πάντες διάγομεν βίον οὐχὶ ἐμπρέποντα εἰς χριστιανούς, ὅλοι ἀφήσαμεν τὴν εὐθείαν ὁδόν, καὶ περιπατοῦμεν τὴν ὁδὸν πάσης κακίας καὶ εἰς διαφόρους ἀμαρτίας περιπίπτομεν, χωρὶς νὰ σκεφθῶμεν ὅτι μετὰ τὰς κακίας μας πράξεις παροργίζομεν τὸν ὑψίστον Θεόν, καὶ ὅλους τοὺς ἁγίους ἀνδράς τῆς ἁγίας ἡμῶν ἐκκλησίας εἶναι ἀνάγκη μεγάλη νὰ μετανοήσωμεν ἀπὸ καρδίας, νὰ κλαύσωμεν, καὶ νὰ προσέλθωμεν ἐνώπιον τῶν πνευματικῶν Πατέρων τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας νὰ ἐξομολογηθῶμεν ὅλας μας τὰς ἀμαρτίας ὅσας ἐπράξαμεν εἰς τὸν βίον μας, διότι ἡ καθαρὰ ἐξομολόγησις εἶναι ἀναγέννησις. Ὁ ἐξομολογούμενος καθαρὰ γίνεται νέος ἄνθρωπος, ἔχει παρησίαν ἐνώπιον τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, εἰσακούονται αἱ προσευχαί του καὶ αἱ παρακλήσεις του, νὰ προσέχη εἰς τὸ ἔξῃς νὰ μὴν πέσῃ πάλιν εἰς ἀμαρτίας, νὰ ἔχη πάντοτε καὶ πανταχόθεν σύντροφον τὴν προσευχὴν ἢ ὅποια θὰ τὴν προφυλάττῃ ἀπὸ κάθε πειρασμόν. Προσπαθήσωμεν νὰ βάλωμεν καλὴν ἀρχὴν εἰς τὰ καλὰ ἔργα, καὶ νὰ μισήσωμεν πᾶσαν ἀμαρτίαν καὶ ἄλλην κακίαν. Ἀμαρτίαι δὲ θανάσιμοι εἶναι αὗται: 1) ὁ φθόνος, 2) ἡ φιλαργυρία, 3) ἡ πορνεία, 4) ἡ γαστρυμαργία, 5) ἡ υπερηφάνεια, 6) ἡ ἀδικία, 7) ἡ ὀργή. Αὗται δὲ καὶ αἱ 7 θανάσιμοι ἀμαρτίαι εἶναι ρίζα τῶν ἄλλων κακῶν, ἐκ τῶν ὁποίων γίνονται πολλά. Καὶ 1) ἐκ τοῦ φθόνου γίνεται ἡ ἐπιβουλὴ, ὁ θυ-

μός, ἡ ἐχθρὰ, ἡ ἀχαριστία, ἡ μνησικακία, ἡ χαιρεκακία, τὸ μῖσος, ὅλα αὐτὰ γίνονται ἐκ τοῦ φθόνου. Φάρμακον δὲ ὅλων αὐτῶν εἶναι ἡ Ἀγάπη, ὁποῖος ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ πάντα ἄνθρωπον ὡς τὸν ἑαυτόν του, καὶ νικᾷ τὸν φθόνον.

2) Ἡ φιλαργυρία εἶναι ρίζα πάντων τῶν κακῶν, καὶ ἐξ αὐτῆς γεννᾶται ἡ ψευδομαρτυρία, ἡ πλεονεξία, τὸ ψεῦδος, ἡ ἀσπλαγχνία, ὁ δόλος, ἡ ἀδικία, ἡ κλεψία, ἡ ἱεροσυλία, ὁ τόκος, ὁ δόλος, καὶ ἡ ἰδωλολατρεία. Ἡ φιλαργυρία καὶ φάρμακον αὐτῶν εἶναι ἡ ἐλεημοσύνη, διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ γίνεται ὁ ἄνθρωπος ἐλεήμων, εὐσπλαγχνος, φιλόανθρωπος, ἰλαρὸς, οἰκτιρῶν, γίνεται δὲ καὶ φίλος Θεοῦ, καὶ τὸ ὄνομά του εἰς πάντας ἀκούεται.

3) Ἡ πορνεία. Ἐξ αὐτῆς γεννᾶται ἡ ἀρρενομανία, ἡ αἰμομιξία, ἡ φθορά, ἡ μαλακία, ἡ ἀκρασία, ἡ κτηνοβατεία, ἡ μοιχία, καὶ ἡ ἀφοβία τοῦ ὑψίστου Θεοῦ. Αὐτὰ εἶναι ὅλα θανάσιμα ἀμαρτήματα, καὶ φέρουν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν ἄδην. Φάρμακον δὲ αὐτῶν εἶναι ἡ σωφροσύνη, καὶ ὁποῖος ἔχει σωφροσύνην νικᾷ ὅλα τὰ βαρῆα καὶ θανάσιμα ἀμαρτήματα, φυλάττει παρθενίαν, καὶ εἶναι καθαρὸς ὡς Ἄγγελος τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, πάντοτε προσεύχεται καὶ δι' ἑαυτόν, καὶ δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, μετὰ τὴν προσευχὴν δεικνύει τὴν ἀγάπην ἐνώπιον τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, καὶ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἀγαπᾷ.

4) Ἡ γαστρυμαργία. Ἐξ αὐτῆς γεννᾶται ἡ ἀσωτεία, ἡ ἀθέτησις τῶν θείων, ἡ ἐπιδορκία, ἡ μέθη, ἡ ἀρπαγή, ἡ φιληδονία, ἡ κλοπή, ἡ κακολογία, ἡ λαιμαργία, ἡ ἀσέλγεια, καὶ ταῦτα εἶναι θανάσιμα ἀμαρτήματα, φάρμακον δὲ αὐτῶν εἶναι ἡ ἐγκράτεια, ἡ νηστεία, ἡ ἀσκήσις εἰς τὰ ἔργα, ἡ καθαρὴ τῆς καρδίας καὶ ἐν γένει τοῦ σώματος καὶ ἡ διηνεκῆς προσευχὴ. Ὁ δὲ προσευχόμενος διηνεκῶς εἰς τὸν ὑψίστον Θεόν τὰ πάντα κατορθώνει.

5) Ἡ ὑπερηφάνεια. Ἐξ αὐτῆς γεννᾶται ἡ ἐπάρατος κενοδοξία, ἡ ἀλλαξοξία, ἡ ὑποκρισία, ἡ μεγαλαυχία, ἡ σκυθρωπότης, ἡ καύχησις, ἡ ἀφροσύνη ἢ παρακοή, ὁ ψόγος, τὸ κάπνισμα καὶ οἱ καθήμενοι θέτουν τὸν ἑνα πόδα ἐπάνω εἰς τὸν ἄλλον ὡς τὸν ἐωσφόρον, ὅπου ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνειάν του ἐπέσει καὶ ἐγεινεν ἀπὸ Ἄγγελος φωτὸς ἄγγελος σκότους. Καὶ ὅσοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες κάμνουν αὐτὰ, εἶναι ὄργανα αὐτοῦ τοῦ διαβόλου. Ὁ καλὸς Χριστιανὸς πάντοτε κἀθήηται μετὰ ταπεινώσει, οὔτε καπνίζει, οὔτε τὸν ἑνα πόδα βάλλει ἐπάνω εἰς τὸν ἄλλον. Ὁ καπνὸς εἶναι ἕνα μεγάλο πάθος, καὶ τὴν ψυχὴν βλάπτει μεγάλως καὶ τὸ σῶμα καταστρέφει καὶ τὴν τζέπη ἀδαΐζει. Οἱ λαϊκοὶ ἄνθρωποι δὲν γνωρίζουν αὐτὸ τὸ μέγα σφάλμα, καὶ πρέπει νὰ τὸ μάθουν, ἀλλ' ἀφοῦ βλέπουν τὸν ἱερόν κληρὸν, τοὺς Μοναχοὺς νὰ φουμάρουν, καπνὸς τοῦ καπνοῦ κάμνουν τὸ σῶμα τους ἕνα καμίνι. Καὶ ὅσοι δὲν τὰ κόψουν αὐτὰ κακῶς κάμνουν. Οἱ δαίμονες δὲν τρώγουν, οὔτε κοιμοῦνται, οὔτε ἀμαρτίαν δύνανται νὰ κάμουν, ἀλλὰ μόνον σκοτιζοῦν τὴν διάνοιαν τῶν ἀνθρώπων, τοὺς τυφλώνουν καὶ τοὺς κάμνουν νὰ τοὺς ὑπηρετοῦν ὡς σκλάβους, καὶ εἶναι καὶ αὐτοὶ ὅμοιοι μετὰ αὐτοὺς, ἦτοι δαίμονες. Φάρμακον δὲ τῆς ὑπερηφάνειας εἶναι ἡ μεγάλη ταπεινώσις· ὁ ἄνθρωπος ὅστις πάντοτε κἀθήηται ταπεινὰ, ἔχει φόβον Θεοῦ, καὶ ἀρετὴν μεγάλην ἔχει, καὶ νικᾷ τὰ πάντα. Καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτόν θὰ ὑψωθῇ παρὰ τοῦ ὑψίστου Θεοῦ καὶ θὰ κληρονομήσῃ ζωὴν αἰώνιον.

6) Ἡ ἀκηδία. Θανάσιμος εἶναι καὶ αὕτη ἀμαρτία ἐκ τῆς ὁποίας ἐρχεται ἡ ἀπόγνωσις, ἡ ὀκηρία, ἡ ραθυμία, ἡ κατηγορία, ἡ δειλία καὶ ἄλλα πολλὰ κακὰ ἀμαρτήματα, τὰ ὁποία εἶναι ρίζα τῆς ἀκηδίας. Φάρμακον αὐτῆς εἶναι ἡ προσευχὴ. Νὰ ἀγρυπνώμεν εἰς τὴν προσευχὴν μετ' εὐχαριστήσεως καὶ μετὰ μεγάλην εὐλάβειαν, νὰ κάμνωμεν μετανοίας ὅσας δυνάμεθα, διότι μετὰ τὰς μετανοίας παρακαλοῦμεν τὸν ὑψίστον Θεόν καὶ μὴ δίδει ὅτι τοῦ ζητήσωμεν, καὶ τὸ σῶμα μας ἀγιάζει καὶ τὴν ψυχὴν μας θὰ βάλῃ εἰς τὸν Παράδεισον.

7) Ἡ ὀργή, ἐκ τῆς ὁποίας γίνεται ἡ περιφρόνησις, ἡ βλασφημία, ἡ σκληρότης, ὁ θόρυβος τῆς ψυχῆς, ὁ τρόμος τοῦ σώματος, ἡ ὕβρις, ἡ μικροψυχία ἢ ἀλλαγὴ τοῦ σώματος καὶ ὁ φθόνος, αὐτὰ εἶναι θανάσιμα ἀμαρτήματα. Φάρμακον δὲ

της ὀργῆς, τοῦ θυμοῦ, καὶ ὄλων αὐτῶν τῶν κακῶν εἶναι ἢ μακροθυμία, ἢ ἀκακία, ἢ ὑπομονή, ἢ μεγάλη αὐτῆ ἀρετῆ ἢ ὅποια νικᾷ τὰ πάντα. Ὅσοι εἰμεθα βαπτισμένοι εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος, εἰς τὴν ἱερὰν κολυμβήθραν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ὅλοι ἐλάβομεν πνεῦμα ἅγιον καὶ εἰμεθα τέκνα τοῦ ἐπουρανίου Θεοῦ γνήσια, καὶ ὁ θεὸς Ἀπόστολος Παῦλος λέγει: «Ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ κατοικεῖ ἐν ὑμῖν» καὶ «εἰ τις Πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ.» Ἀφοῦ λοιπὸν εἰμεθα ναὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα κατοικεῖ εἰς ἡμᾶς, πρέπει νὰ φροντίσωμεν μὲ καθε δυνάμιν μας νὰ διαφυλάξωμεν τὸ σῶμα ἀπὸ πάσης κακῆς πράξεως, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, διὰ νὰ μὴν πάντοτε μαζῆ μας τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Ὁ ὕψιστος Θεὸς κατοικεῖ εἰς τοὺς καλοὺς καὶ ἐναρέτους ἀνθρώπους, εἰς ἐκείνους ὅπου φυλάττουσι τὰς θείας Του ἐντολάς, αὐτοὺς βοηθεῖ, τοὺς ἔχει συντρόφους Του καὶ ὅτι Τοῦ ζητήσουσι τοὺς δίδει καὶ πάντοτε περιπατεῖ μαζῆ τους. Ὅσοι δὲ τῶν ἀνθρώπων λέγουσι τοὺς ἐναρέτους ἀνθρώπους μωροὺς, τοὺς καλοὺς Χριστιανοὺς τοὺς ὑβρίζουσι διότι προσεύχονται, τοὺς λέγουσι ἀνοήτους, κουτούς, βλάκας, τοὺς μουντζώνουν, τοὺς λέγουσι δαιμονισμένους, τρελλοὺς, οἱ τοιοῦτοι εἶναι ἀσυγχώρητοι, πρόσωπον Θεοῦ δὲν θὰ ἴδουσι, αὐτοὶ εἶναι σύντροφοι τοῦ δαίμονος καὶ θὰ ὑπάγουσι εἰς τὴν γέειαν τοῦ πυρὸς τοῦ αἰώνιου. Πρέπει ὅλοι μας νὰ προσέχωμεν εἰς τὰ λόγια μας, νὰ μὴ ὑβρίζωμεν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, νὰ μὴ κακολογοῦμεν τοὺς εὐλαβεῖς καὶ ἐναρέτους ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι ἐργάζονται τὴν χριστιανικὴν φρησκείαν καὶ πιστεύουσι ἀπὸ ψυχῆς καὶ καρδίας εἰς τὴν Χριστιανικὴν πίστιν.

Εἰς κανένα ἀνθρώπον δὲν πρέπει νὰ λέγωμεν αὐτὰ τὰ ἀνόητα καὶ σκανδαλώδη λόγια, τὰ ὅποια βλάπτουσι μέγαν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Νὰ ἀποφεύγωμεν ὅσον δυνάμειν τὰ σατανικὰ τραγούδια, τὰ ἄσεμνα θεάτρα, τοὺς ἄσεμνους χοροὺς, τὴν χαρτοπαιξίαν, νὰ μὴ καταρώμεθα, νὰ μὴ λέγωμεν τὰς γυναῖκας μωρῆ οὔτε τοὺς ἄνδρας ρέ νὰ λέγωμεν εἰς ὅλους τὰ ὀνόματά των ἢ νὰ τοὺς λέγωμεν κυρίους ἢ κυρίας, νὰ μὴν ἀσχημολογῶμεν ποτέ, διότι τὰ ἀσχημα λόγια εἶναι τοῦ διαβόλου, νὰ προσέχωμεν εἰς ὅλα, διότι ἔχομεν νὰ δώσωμεν λόγον εἰς τὸν ὕψιστον Θεὸν δι' ὅλας τὰς ἀσχερὰς πράξεις μας. Νὰ φροντίζωμεν νὰ κάμνωμεν πάντοτε τὸ μέγα καλὸν καὶ τὸ εὐάρεστον εἰς τὸν ὕψιστον Θεόν. Νὰ ἀποφεύγωμεν τὴν πολυλογίαν καὶ τὰ πολλὰ γέλοια. Νὰ μὴ γεινώμεθα αἰτίαι νὰ γελῶσιν οἱ ἄλλοι. «Οὐαὶ οἱ γελῶντες» λέγει ὁ Κύριος, διότι ἔχουσι νὰ κλαύσωσιν αἰώνως. Καὶ ὅταν σὲ βρίζουσι σὲ βιάζουσι καὶ σὲ ἀτιμάζουσι, σὺ λέγε εἰς αὐτοὺς ὅτι ἔχουσι δίκαιον. Μεγάλαι ἀρεταὶ εἶναι ἡ ἀγνοία τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων ἁμαρτημάτων, ἡ παρθενία, ἡ πραότης, ἡ διηνεκῆς προσευχή, ἡ ἀγρυπνία, ἡ νηστεία, ἡ ἐγκράτεια, ἡ κατανυξίς, ἡ ταπεινότης, καὶ ἡ τελεία ἀποχή ἀπὸ ὅλας τὰς ἁμαρτίας. Πάντοτε πρέπει νὰ προσευχώμεθα διὰ νὰ εἰμεθα ἔτοιμοι διὰ τὸ αἰώνιον καὶ ἀτελεύτητον ταξίδιον. Δὲν γνωρίζομεν πότε θὰ ἔλθῃ ὁ θάνατος καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ εἰμεθα πάντοτε ἔτοιμοι διὰ νὰ χωρισθῇ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τὸ σῶμα μὲ μεγάλην εὐκολίαν. Ὅλοι νὰ μάθωμεν νὰ λέγωμεν τὴν ὥραϊαν καὶ πολὺ ὠφέλιμον διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μας εὐχὴν: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς». Καὶ δι' ὅλον τὸν κόσμον νὰ προσευχώμεθα καὶ νὰ λέγωμεν: «Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον τὸν κόσμον σου καὶ ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλόν.» Ἐπίσης καὶ εἰς τὴν Παντάνασσαν τοῦ κόσμου τὴν Θεοτόκον νὰ προσευχώμεθα καὶ νὰ λέγωμεν: «ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον καὶ βοήθησον ἡμᾶς.» Τοιαύτην προσευχὴν νὰ κάμνωμεν καὶ εἰς τὸν ἅγιον, τοῦ ὁποῦ φέρομεν τὸ ὄνομα καὶ νὰ λέγωμεν: «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν», καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους νὰ κάμνωμεν τὴν ἰδίαν προσευχὴν καὶ νὰ λέγωμεν: «Ἄγιοι πάντες τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.» Ἡ μεγαλειτέρα καὶ εὐπροσεκτικότερα προσευχὴ καὶ ψαλμῶδία εἶναι νὰ λέγωμεν συχνά: (Κύριε Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἰὲ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς), μὲ τὴν προσευχὴν ταύτην ἀπευθυνόμεθα ἀπ' εὐθείας

εἰς τὸν ὕψιστον Θεόν. Τὴν εὐχὴν ταύτην δυνάμεθα νὰ τὴν λέγωμεν καὶ ὅταν ἐργαζόμεθα, καὶ ὅταν περιπατοῦμεν, καὶ εἰς τὸν ὕπνον μας ἀκόμη καὶ καθ' ὄραν καὶ στιγμὴν, ὅπου καὶ ἂν εὐρισκώμεθα, διὰ νὰ μὴ εὐρίσκῃ ὁ Πειρασμὸς καιρὸν καὶ μᾶς φέρῃ εἰς ἁμαρτίας, καὶ πονηρὰς πράξεις, νὰ ἐπιμένωμεν εἰς τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας προσευχὰς ἕως ὅτου νὰ ἐνωθώμεν μὲ τὸν ὕψιστον Θεόν, καὶ τότε ὁ πειρασμὸς δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ μᾶς πειράξῃ θὰ ἀπαλλαγθῶμεν ἀπὸ τὰ χέργιά του, καὶ τοιουτοτρόπως θὰ διάγωμεν βίον εὐαγγέλιον, καὶ ὁ ὕψιστος Θεὸς θὰ μᾶς δίδῃ τὰ ἀγαθὰ τοῦ εἰς τὸν πρόσκαιρον τοῦτον κόσμον, καὶ εἰς τὸν αἰώνιον καὶ ἀτελεύτητον θὰ μᾶς δώσῃ τὸν Παράδεισον, ὅπου θὰ εὐφρανώμεθα μετὰ τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν ἁγίων.

Ἐπίσης νὰ λέγωμεν τὴν εὐχὴν ταύτην «Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησον τὸν Βασιλέα μας Κωνσταντῖνον, τὴν Βασιλισσά μας Σοφίαν, τὸν διάδοχον Γεώργιον, καὶ ὅλην τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν ἐπίσης νὰ προσευχώμεθα διὰ ὅλους τοὺς Πατριάρχας, τοὺς ἀρχιερεῖς, τοὺς ἱερεῖς τοὺς μοναχοὺς τὰς μοναχὰς, διὰ τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν τὸν κατὰ ἐξῆραν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ διὰ ὅλους τοὺς χριστιανοὺς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Ἐπίσης νὰ προσευχώμεθα συχνὰ καὶ διὰ ὅλα τὰ βάρβαρα ἔθνη νὰ τὰ φωτίσῃ ὁ Ὑψιστος Θεὸς νὰ γίνουσι ὅλοι χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι. Κύριε ἔλκησον ἡμᾶς, καὶ ὅλον τὸν κόσμον σου φωτίσον νὰ γείνουσι ὀρθόδοξοι χριστιανοί, διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, Ἀμήν.

Ὅσοι δὲ θέλομεν νὰ νικήσωμεν τοὺς τρεῖς μεγάλους ἐχθροὺς τῆς ψυχῆς μας, οἱ ὅποιοι ἐχθροὶ εἶναι ἡ γαστριμαργία, ἡ φιλαργυρία, καὶ ἡ κενοδοξία, ἡ μὲν γαστριμαργία νικᾶται μὲ τὴν ὀλιγοφαγίαν, ἡ φιλαργυρία μὲ τὴν πτωχείαν, καὶ ἡ κενοδοξία μὲ τὴν καταφρόνησιν τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν, καὶ τότε φροντίζομεν διὰ τὰ οὐράνια καὶ αἰώνια ἀγαθὰ. Καὶ ἡμεῖς ὅλοι οἱ κληρικοί, καὶ πρὸ πάντων οἱ καλλοὶ καὶ ἐνάρετοι Ἀρχιερεῖς, οἱ ὅποιοι καθ' ἑκάστην κυρήθουσι τὸν θεῖον λόγον, ἐπισκέπτονται συχνὰ καὶ ἐπιθεωροῦσι τὰς ἁγίας Ἐκκλησίας τοὺς ἱεροουργοῦντας ἱερεῖς πῶς ταλοῦσι τὰ θεϊκότατα, καὶ ὅλας τὰς ἱεροτελεστίας, νὰ μὴ παραλείπουσι τὰς θείας καὶ ἱερὰς ἀκολουθίας, νὰ μὴν παραλείπουσι τὰς ἁγίας καὶ ἱερὰς ἀκολουθίας, νὰ στέκονται μὲ εὐλάβειαν καὶ σεμνότητι νὰ μὴ βγάζουσι φωνὰς ἀτάκτους καὶ ἄσεμνους, καὶ ἐν γένει νὰ κρατεῖται καὶ νὰ φιλάττηται ἡ τάξις. Ἐὰν οἱ ἱερεῖς δὲν γνωρίζουσι νὰ κηρύττουσι τὸν θεῖον λόγον, νὰ βάζουσι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀνάγνωσιν ἀπὸ τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας νὰ συμβουλευθῶσι τοὺς ἐνορίτας νὰ ἔχουσι ἀγάπην, καὶ νὰ τοὺς θεωροῦσι ὅλους ἐξ Ἰσοῦ. Εἰς τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν συμβαίνουν σήμερον πολλὰ ἀτοπήματα πολλοὶ ἱερεῖς ἀμελοῦσι τὰ ἱερατικὰ τῶν καθήκοντα, εἶναι πολὺ ἀπρόσεκτοι εἰς τὴν ἱεουργίαν, ἀφίνουσι τὰ ἱερὰ γράμματα, καὶ λέγουσι ὅσα θέλουσι. Αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ γνωρίζουσι οἱ καλοὶ ἀρχιερεῖς, καὶ νὰ τοὺς συμβουλευθῶσι νὰ ἀναγινώσκουσι τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας σύμφωνα μὲ τὴν βυζαντινὴν μουσικὴν, ὅχι νὰ ψάλλουσι, ὡς ψάλλουσι εἰς τὰ θεάτρα, δηλαδὴ τραγούδια, διότι εἶναι ἁμαρτία μεγάλη, καὶ θὰ ἀπολεσθῶσι κακῶς. Αἱ γυναῖκες νὰ ἀφίσουσι τῆς μόδες καὶ τὰ καπέλα, καὶ τὴν σκέπην, καὶ νὰ φοροῦσι μαγδύλια νὰ εἶναι σεμνὲς χριστιανές νὰ μὴ κυτάζουσι τὰ ἔθνη, ὅπου δὲν εἶναι χριστιανές, καὶ δὲν ἤξεύρουσι, ἡμεῖς νὰ δείξωμεν καλὸν παράδειγμα ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, νὰ γίνωμεν φῶς, μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὅπου δεῖκνυε τὸ καλὸν παράδειγμα. Αἱ γυναῖκες νὰ μὴ περιφέρωνται ἀσκεπεῖς τὴν κεφαλὴν, διότι εἶναι ἀτιμία εἰς αὐτάς, νὰ μὴν βάνουσι εἰς τὸ πρόσωπον φκιασιδία, διότι τὰ φκιασιδία εἶναι τοῦ διαβόλου. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ ἀγοράσωμεν τὴν καινὴν διαθήκην, καὶ νὰ τὴν μελετῶμεν ἡμέραν καὶ νύκτα, καὶ τὸ βράδυ νὰ τὴν βάλωμεν εἰς τὸ προσκέφαλόν μας. Ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ ἱερὰ βιβλία πρέπει νὰ ἔχη ἕκαστος χριστιανός, τὸ ψαλτήριον, τὸ ὠρολόγιον, τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ἱερὰν Σύνοψιν, τὴν Χριστοθήθειαν τοῦ Ἁγιορείτου Νικοδήμου, ὅπου ἐρμηνεύει ὅλα τὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια τοῦ ἔτους, καὶ τὴν βίβλον «Μαργαρίται τοῦ Χρισοστόμου»

τούς βίους όλων τῶν ἁγίων, εἶναι πολὺ ὠφέλιμα καὶ ὠραία βιβλία, τὰ μυθιστορήματα πάντες νὰ τὰ ἐγκαταλείψωμεν καὶ νὰ τὰ καύσωμεν, καὶ προπάντων αἱ γυναῖκες ὅπου πάντοτε τὰ ἀναγινώσκουν νὰ τὰ καύσουν διότι ἄλλως θὰ κολασθοῦν αἰῶνα καὶ ἀτελεύτητα. Ὅλοι μας νὰ ἀφήσωμεν τὰ καφενεῖα καὶ τὰ θεάτρα, καὶ νὰ πηγαίνωμεν τακτικᾶ εἰς τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν, νὰ κάμνωμεν ἐλεημοσύνας ὅσον δυνάμεθα καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἕστω καὶ μίαν πεντάρα, νὰ ἐπισκεπτόμεθα τοὺς ἀσθενεῖς, τὰς χήρας γυναῖκας νὰ βοηθῶμεν, νὰ εἰμεθα εὐσπλαγχνοί, καὶ ὅτι δὲν θέλομεν νὰ μᾶς κάμουν οἱ ἄλλοι καὶ ἡμεῖς νὰ μὴν τὸ κάμωμεν εἰς ἄλλους. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἐκπληροῦμεν τὸν νόμον τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, καὶ θὰ ἔχωμεν τὸ μέγα Αὐτοῦ ἔλεος. Ἐχομεν μεγάλην ἀνάγκην πάντες οἱ ἄνθρωποι νὰ προσευχόμεθα ἐνώπιον τοῦ Πνευματικοῦ πατρὸς, καὶ ἀπὸ ψυχῆς καὶ καρδίας νὰ ἐξομολογώμεθα ὅλας μας τὰς ἁμαρτίας, νὰ ἀποπλύνωμεν ὅλον τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μας κάθε ὥρα καὶ στιγμήν καὶ μάλιστα δὲν γνωρίζομεν αὐτὰς τὰς ἁμαρτίας σὰς ἀναφέρει. Ὅλοι μας τὰς γνωρίζομεν. Νὰ ἐρχόμεθα ἐμπροσθεν τοῦ Πνευματικοῦ Πατρὸς νὰ γονατίζωμεν καὶ νὰ τὰς λέγωμεν μίαν πρὸς μίαν χωρὶς νὰ ἐντριπώμεθα διόλου καὶ οὔτε νὰ συστελώμεθα, διότι ὁ Πνευματικὸς Πατὴρ εἶναι ἀντιπρόσωπος τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, καὶ ὅταν μᾶς συγχωρήσει εἶναι συγχωρημένοι παρὰ τοῦ ὑψίστου Θεοῦ. Νὰ λέγωμεν διὰ τὰς ἁμαρτίας μας κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον ἐξομολογούμαι Κυριῷ τῷ Θεῷ μου ἐνώπιόν σου τίμιε Πάτερ ὅλας μου τὰς ἁμαρτίας, τὰς ὁποίας ἔχω κάμει ἕως ταύτην τὴν στιγμήν εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν καὶ μὲ ἔργον, καὶ μὲ λόγον, καὶ ἰμὲ διάνοιαν ἐκουσίως καὶ ἀκούσιως ἡμάρτησα ἦτοι κατάλαλιαν, ὕβριν, φθόνον, ψεῦδος, θυμὸν, ὀργὴν, ὑπερηφάνειαν, μωρολογίαν, τόκον, δόλον, ἀπάτην, ὀκνηρίαν, κενοδοξίαν, φιλαργυρίαν, μέθην μνησικακίαν, κλοπὴν, πονηρίαν, ἀργοσσίαν, κατάκρισιν, περιφρόνησιν, ἀνυποταξίαν, ὀλιγωρίαν, εὐθυμίαν, ἀμέλειαν, καθήρεσιν, κακολογίαν, γέλωτα, σκάνδαλα, φιλαντιάν, φιληδονίαν, κοιλιοδουλίαν, γαστριμαργίαν, φιλοκτημοσύνην, μαλακίαν, αἰσχροὺς καὶ ἀκαθάρτους λογισμοὺς, τὰς ἀπουσίας τῶν θείων λειτουργιῶν, τοῦ νυσταγμοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅσοι δὲν ἐκτελοῦσι τὸν διωρισμένον κανόνα ὑπὸ τοῦ Πνευματικοῦ, τὴν ἀσπλαγχνίαν, μὲ ὅλας αὐτὰς τὰς Σωματικὰς καὶ Ψυχικὰς μου αἰσθήσεις ἁμαρτάνω καὶ εἰς ἄλλα μύρια. Ἀπὸ σήμερον λοιπὸν τίμιε Πάτερ καὶ πνευματικέ μου Πατέρα, μετανοῶ ἀπὸ καρδίας καὶ μισῶ ὅλας τὰς ἁμαρτίας ταῦτα καὶ ζητῶ τὴν τελείαν συγχώρησιν, συγχώρησέ με τὸν ἁμαρτωλόν, καὶ λύσε με ἀπὸ τὰ ἁμαρτήματα ταῦτα καὶ δός μου τὴν ἀδειαν νὰ κοινωνήσω τῶν ἀχράντων μυστηρίων, τοῦ Παναγίου Σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ὁποίου ἡ μεγάλη εὐσπλαγχνία, καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος νὰ μὲ ἐνισχύσῃ, νὰ με φωτίσῃ νὰ μὲ ἐδυναμώσῃ, ἵνα μὴ τοῦ λοιποῦ παραβῶ τὰς θείας αὐτοῦ ἐντολάς.

Καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἐάν ἔχῃς τί κατὰ νοῦν, καὶ ἁμαρτίας, νὰ τὰς λέγῃς τοῦ Πνευματικοῦ ἐλευθέρως, καὶ ἂν σοῦ βάλῃ κανόνα ἀμέσως καὶ ἀγογγύστως νὰ τὸν ἐκτελής μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως, καὶ τότε ἐλευθέρως νὰ προσέρχῃσαι νὰ κοινωνῇς τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Καὶ ὅσοι ἐπιθυμοῦν καὶ θέλουν νὰ κοινωνοῦν συχνά, πρέπει νὰ νυστεύουν τὸ ὀλιγώτερον τρεῖς ἡμέρας, ἀνευ ἐλαίου, καὶ οἴνου, καὶ νὰ διαβάξουν ὅλην τὴν ἱερὰν μετάληψιν, νὰ νυστεύουν ὅλην τὴν ἑβδομάδα τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον. Μόνον τὸ Σάββατον καὶ τὴν Κυριακὴν νὰ καταλύουν. Οἱ τοιοῦτοι καλοὶ, καὶ ἐνάρετοι χριστιανοὶ δύνανται νὰ κοινωνοῦν τὴν ἑβδομάδα καὶ δύο, καὶ τρεῖς φορές. Οἱ δὲ λοιποὶ χριστιανοί, νὰ νυστεύουν τὰς ὁρισμένας τεσσαρακοστάς κρέας, καὶ ὀψάρια, τὴν Τετάρτην, καὶ τὴν Παρασκευὴν, πρέπει νὰ τὴν φυλάττουν, καὶ ἂν παραβαίνουσι τὸν θεῖον νόμον καὶ καταλύουν, οἱ τοιοῦτοι κολάζονται διότι ὑβρίζουσι τοὺς θεοὺς καὶ ἱεροὺς κανόνας τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας. Εἶναι δὲ μακάριοι ὅσοι φυλάττουν παρθενίαν καὶ εὐλογημένοι ἀπὸ τὸν ὑψίστον Θεόν. Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅταν θὰ κάμνετε τὸν σταυρόν σας νὰ προσέχητε νὰ τὸν κάμνετε κανονικᾶ ὄχι μὲ ἀταξίαν διότι εἶναι κρίμα, καὶ ἀντὶ νὰ λάβητε εὐλογίαν ἀπὸ

τὸν ὑψίστον Θεόν, λαμβάνετε κατάραν· νὰ ἐνώνετε καλῶς τὰ τρία δάκτυλα τῆς δεξιᾶς χειρὸς σφικτά, καὶ τὰ ἄλλα δύο κλειστά εἰς τὴν παλάμην. Καὶ νὰ βάνησ πρώτον ἀκριβῶς εἰς τὸ μέτωπον, ἔπειτα πάλιν ἀκριβῶς εἰς τὴν κοιλίαν, κατόπιν ἀκριβῶς εἰς τὸν δεξιὸν ὤμον, καὶ κατόπιν εἰς τὸν ἀριστερόν ἀκριβῶς νὰ ἀκουμπᾶ, καὶ οὕτω γίνεται ὁ τύπος ὁ ἀληθινὸς τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ λαμβάνει ὁ χριστιανὸς τὴν δύναμιν τοῦ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καὶ μεγάλην εὐλογίαν ἀπὸ τὸν ὑψίστον Θεόν, καὶ ἐὰν ἔχωμεν αἰσχροὺς λογισμοὺς νὰ λέγωμεν τὴν εὐχὴν τοῦ Κυρίου συχνά (Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησον τὸν κόσμον σου καὶ μένα τὸν ἁμαρτωλόν ἔπειτα τὸ Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν ταῖς οὐρανοῖς). Τὸ Θεοτόκε Παρθένε χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι σωτήρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀμήν. Καὶ ἔπειτα τὸ (Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν Πατέρα Παντοκράτορα ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς) καὶ τότε φεύγουν οἱ κακοὶ λογισμοί, διότι εἶναι μαζὺ μας ὁ ὑψίστος Θεός.

Πᾶς δὲ χριστιανὸς ὀφείλει νὰ λέγῃ τὴν εὐχὴν τοῦ Κυρίου πολλὰς χιλιάδας φορές τὸ ἡμερονύκτιον, ἢ τοὐλάχιστον 6. χιλ. καὶ τότε, ἀποπληρώνει ὅλας τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας τοῦ ἡμερονυκτίου. Τὴν εὐχὴν ταύτην δύναται τις νὰ τὴν λέγῃ καὶ ὅταν ἐργάζεται καὶ ὅταν περιπατεῖ, καὶ ὅπου δῆποτε πάντοτε εὐρίσκεται. Νὰ μὴν ἀπελπίζωμεθα ὅτι ἔχομεν ἁμαρτίας καὶ ὁ ὑψίστος Θεὸς δὲν μᾶς δέχεται, καὶ ἂν πραγματικῶς ἔχομεν ἁμαρτίας, ὅταν ἀπὸ καρδίας μετνοήσωμεν, καὶ κάμνωμεν προσευχὴν μὲ καθάραν καρδίαν, καὶ μὲ τὴν κεφαλὴν κάτω, καὶ μὲ καρδίαν συντετριμμένην, μὲ σταυρωμένα τὰ χέργια, καὶ ὅταν προσευχόμεθα εἰς τὴν οἰκίαν μας νὰ τὰ ἀνοίγωμεν, νὰ τὰ ὑψώνωμεν πρὸς τὰ ἄνω, καὶ νὰ λέγωμεν προσευχάς, τὸ Πάτερ ἡμῶν, τὸ Θεοτόκε Παρθένε, τὴν εὐχὴν τοῦ Κυρίου, τὸ Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν Πατέρα Παντοκράτορα. Πρέπει καὶ γονυπετεῖς νὰ προσευχόμεθα μὲ ταπεινὴν καρδίαν. Εἰς τὰς προσευχάς μας νὰ παρακαλῶμεν καὶ τὸν Ἄγγελον φύλακα, νὰ μᾶς ἀπαλλάσῃ ἀπὸ τὸν κακὸν δαίμονα. Καὶ ὅλους τοὺς ἁγίους νὰ παρακαλῶμεν νὰ μᾶς φυλάττουν, καὶ νὰ μεσιτεύουν εἰς τὸν ὑψίστον Θεόν.

Ἡ μετάνοις ἔχουν δύο ἔννοιες, μετάνοια λέγεται νὰ ἀφήσωμεν τὴν ἁμαρτίαν καὶ νὰ μισήσωμεν αὐτήν. Καὶ μετάνοια λέγεται νὰ προσκυνῶμεν τὸν ὑψίστον Θεὸν μὲ τὸ σῶμα μας. Νὰ μὴν φροντίζωμεν πολὺ νὰ παχαίνωμεν τὸ σῶμα, διότι αὐτὸ θὰ τὸ φάγῃ ἡ γῆ, διότι εἶναι γῆ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει, θὰ τὸ φάγουν οἱ σκώληκες. Ὅσα καλὰ στολίδια καὶ ἂν δώσῃς εἰς τὸ σῶμα σου, τόσα περισσότερα ἀκόμη ζητεῖ. Οἱποῦν ἀδελφοί μου, ὅλοι ἀπὸ σήμερον νὰ βαδίσωμεν τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν ἢ ὅποια θὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὰ ἀμάραντα κάλλη τοῦ Παραδείσου. Νὰ στηριχθῶμεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἁγίαν τὴν ὀρθόδοξον τὴν ἀληθινήν. Αἱ γυναῖκες νὰ συμβουλεύουν συχνά τὰ τέκνα νὰ γείνουν καλοὶ καὶ τέλειοι χριστιανοί. Πάντες οἱ ἄνθρωποι νὰ ἔχωμεν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν τελείαν ὑπομονήν, ὡς καὶ τὴν εὐσέβειαν, νὰ αὐξάνομεν δὲ μὲ τὴν χάριν τοῦ ὑψίστου Θεοῦ τὰ καλὰ καὶ θεάρεστα ἔργα, καὶ νὰ φυλάττωμεν ἀκριβῶς τὰς θείας ἐντολάς, καὶ τότε ἄς εἰμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἀκούσωμεν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Παντοκράτορος τὴν ὠραίαν καὶ εὐκαίαν ἐκείνην γλυκυτάτην φωνήν. Ὡ δούλοι ἀγαθοί, πιστοὶ καὶ ἐνάρετοι, ἐπὶ ὀλίγα εἰσθε πιστοὶ ἐπὶ πολλῶν θὰ σὰς καταστήσω· εἰσέλθετε εἰς τὴν χάριν τοῦ Κυρίου, εἰς τὸν Παράδεισον, μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων, ἵνα συνευφραίνησθε καὶ συναγάλλεσθε εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα μετ' αὐτῶν. Γένοιτο.)Ἀμήν.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

καὶ πέμψον εἰς ἡμᾶς τὰ ἔλεῃ σου τὰ πλοῦσια. Ὑποσκίασον τὴν κυανόλευκον Σημαίαν μας καὶ δεῖξον αὐτὴν νικηφόρον εἰς τὰ πέρυτα τῆς γῆς.

Γένοιτο. Γένοιτο. Ἀμήν.

Νὰ μὴν κρίνωμεν ἕνα μὴν κρίνωμεν. Νὰ μὴν ὑβρίζωμεν κανέναν ἄνθρωπον. Νὰ μὴν λέγωμεν ψεύματα. Νὰ μὴν θυμώνομεν καὶ κάμνωμεν τὸ κακόν. Νὰ μὴν βλασφημώμεν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Νὰ μὴν ὀργιζώμεθα. Νὰ μὴν ὀρκιζώμεθα ψευδῶς εἰς τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Νὰ μὴν ἀδικήσωμεν κανένα. Νὰ ἀποφεύγωμεν τὴν ὑπερηφάνειαν. Νὰ μὴν μωρολογώμεν καὶ λέγωμεν ἄσχημα λόγια. Νὰ μὴν τοκίζωμεν χρήματα ἄνω τοῦ νομίμου τόκου. Νὰ μὴν εἰμεθα δειλοὶ καὶ ὀλιγόπιστοι. Νὰ μὴν εἰμεθα ὀκνηροί. Νὰ μὴν κενοδοξώμεν. Νὰ ἀφήσωμεν τὴν φιλαργυρίαν. Νὰ μὴν μειδώμεν. Νὰ μὴν πράττωμεν μνησικακίην. Νὰ μὴν κάμνετε μάγια, οὔτε νὰ πηγαίνεται εἰς μάγους. Νὰ ἀποφεύγωμεν τὴν πολυφαγίαν. Νὰ μὴν κάμνης μαλακίαν. Νὰ μὴν συντυχαίνης με τοὺς ἀλλοφύλους. Νὰ ἀποφεύγης τὴν μοιχείαν, ἀρσενοκοιτίαν ζῶα κλπ. Νὰ μὴν κάμνωμεν κλοπήν. Νὰ μὴν πονηρευώμεθα κατὰ τοῦ ἄλλου. Νὰ εἰμεθα εὐσπλαγχοὶ. Νὰ μὴ βλασφημώμεν κανένα ἄνθρωπον. Τὸν Βασιλέα νὰ τιμῶμεν καὶ τοὺς Ἀρχοντας καὶ τὸν Ἱερὸν Κλήρον. Νὰ μὴ διαβολοστέλωμεν κανένα. Νὰ μὴ καταριώμεθα κανένα, νὰ ἔχωμεν ἀγάπην καὶ εὐσέβειαν εἰς πάντα ἄνθρωπον. Νὰ μὴ λέγωμεν κανένα κούτον ἢ ἀνόητον ἢ βλάκα ἢ ρέ ἢ τρελλόν ἢ δαιμονισμένον, οὔτε τὴν γυναῖκα μωρῆ ἢ ἄλλο ἀσχημολόγο εἶναι ἁμαρτία. Νὰ μὴν ἐμπαίζης κανένα. Νὰ μὴν παίξης χαρτάκια ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ καρφεῖον. Σὲ θέατρα νὰ μὴν πηγαίνης καὶ νὰ μὴν ξηλεύης τὰ πλοῦτη ἢ τὸ κάλλος τοῦ ἄλλου. Νὰ μὴν ξυκοζυγίζετε. Νὰ καταφρονῆς τὸν αἰσχρὸν λογισμόν. Νὰ προσεύχησαι ἀδιαλείπτως. Νὰ ἐπισκέπτησαι τοὺς ἀσθενεῖς, τὰς χήρας καὶ τοὺς πτωχοὺς. Νὰ ἀγαπᾶς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ νὰ κάνης τὸν Σταυρὸ σου κανονικά· νὰ μὴν παίξης τὸ χέρι σου ἄτακτα ἀπάνω κάτω. Νὰ μὴ συκοφαντῆτε κανένα, οὔτε λόγια νὰ μεταδίδητε εἰς ἄλλον δι' ἄλλον. Νὰ μὴν ἀφονεράζουσαι κρυφὰ καὶ νὰ μὴν γίνουσαι αἰτία καὶ χωρίζης ἀνδρόγυνο. Νὰ νηστεύης τὰς 4 τεσσαρακοστίαις τοῦ ἔτους καὶ τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ὅλου τοῦ ἔτους. Μὴν καταλύης κρέας καὶ ὀψάριον οἱ καλοὶ Χριστιανοὶ δὲν καταλύουν οὔτε λάδη οὔτε κρασί. Ἐλεημοσύνην νὰ κάμνωμεν κάθε ἡμέραν καὶ νὰ προσευχώμεθα δι' ὅλον τὸν κόσμον νὰ γίνουσι Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι καὶ νὰ ἀγαπῶμεν τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον μας ὡς ἑαυτόν. Ὅποιος φυλάττει ὅλα αὐτὰ καὶ τὰ κάμνει, εἶναι ἅγιος νὰ μεταλαμβάνη συχνά. Αἱ γυναῖκες νὰ ἀφήσουν τῆς μόδες καὶ νὰ γίνουσι καλοὶ Χριστιανῆς. Ὅποιος δὲ ὅλα αὐτὰ τὰ ἔχει κάμνη, νὰ μετανόησιν καὶ νὰ μὴν τὰ ξανακάμνη. Νὰ ἐξομολογηθῆ καὶ ὁ Θεὸς ὅλα τοῦ τὰ συγχωρεῖ. Λοιπὸν ἀρχὴν ἀγαθὴν ἀπὸ σήμερον, Ἀδελφοί, νὰ κάνωμεν ἕνα ἀξιοθώμεν τῆς οὐρανοῦ Βασιλείας, Ἀμήν.

Ταῦτα τὰ θεῖα καὶ ὠραία λόγια τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, τῶν ἁγίων Προφητῶν, καὶ ὅλων τῶν ἁγίων, ἔγραψα ἐγὼ ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ, τὰ ὅποια εἶναι φῶς δι' ὅλους μας τοὺς χριστιανοὺς νὰ τὰ μάθωμεν διὰ νὰ μὴν προσασκίζώμεθα ὅτι δὲν τὰ ἐγνωρίζαμεν, καὶ λέγομεν ὅτι δὲν μᾶς τὰ ἐδίδαξε κανεὶς ἕως σήμερον.

ΕΥΧΑΙ

ΕΥΧΗ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΙΒ'

Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος διὰ τῆς Θεοτόκου καὶ διὰ τοῦ τιμίου ζωοποιοῦ Σταυροῦ, εὐλόγησον καὶ διαφύλαξον τὸν Βασιλέα ἡμῶν Κωνσταντῖνον καὶ τὸν Στρατὸν αὐτοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν, καὶ ἐπόταξον εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον

Ζήτη ἀδελφοὶ τῆς Σημαίας μας μετὸν Σταυρὸν ἐτίθει Ζήτη ὁ πόλεμος ζήτη καὶ ἡ Πατρίς μας ζήτη. Ζήτη τοῦ Βασιλέα μας, πάρτε ὅλοι ὅπλα εἰς τὰ χέρια μας διὰ νὰ πολεμήσωμεν τὸν βίβριον ἐχθρὸν μας. Ὁ Πατρίς μὴ φοβηθῆς τὸν πόλεμον ἐκούτον, διότι εἶναι θέλημα Θεοῦ νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἐκ τοῦτον. Καὶ εἰς τὴν Πόλιν θὰ φθάσομε, ἢ Ἁγία Σοφία θὰ ἀνοίξη. Καὶ ὁ Σταυρὸς θὰ ὑψωθῆ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπάνου. Ἡ ὦρα ἐλησίουσε, ἀδελφοί, ἢ ἀναμενομένη. Καὶ ὁ Κωνσταντῖνος νικητῆς μέσα εἰς τὴν Πόλιν μπαίνει. Ὑψοῦται τώρα ὁ Σταυρὸς σημαίνουσε ἢ καμπάνες. Πίπτει τὸ μισοφέγγαρο εἰς τὴ βίβρα τοῦ ἡίου. Θὰ μεταβληθοῦν καὶ τὰ ἱζαμὰ σὲ νέαι· ἐκκλησίαι. Καὶ ὁ Σουτάνος ταπεινὸς νύχτα θὰ δευτερεύσῃ. Τὸν θρόνον του τὸν ἄφησε διὰ δῶρον τὸν δουξίσι. Διότι ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ καὶ τῆ ζωοποιοῦ Σταυροῦ ὅλους τοὺς ἐχθροὺς ἀφαινεῖ.

Γένοιτο. Γένοιτο. Ἀμήν.

ΔΕΗΣΙΣ

Εἰς τὴν Γλυκυτάτην μας Μητέρα

Ὁ Παναγία Δέσποινα Μητέρα τοῦ Θεοῦ μας καὶ μητέρα τῶν Χριστιανῶν. Καύχημα τῶν Ἑλλήνων. Βασίλισσα Παναγία Κυρία Θεοτόκε Σκέπε φρούρει καὶ φύλαττε τὸν Βασιλέα μας Κωνσταντῖνον. Καὶ ὅλον τὸν Στρατὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐχθρῶν τὰ ὅπλα. Διότι αὐτοὶ δὲν θέλουσι νὰ ταπεινωθοῦν, Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ νὰ γίνουσι. Ἄλλα μένουσι ὡσαν τίγριδες καὶ ἄγρια θηρία. Ἐσκότωσαν καὶ ἐσφαξαν πατέρας καὶ διδασκάλους. Ἄνδρας γυναῖκας καὶ παιδιά ἀφαιρέσαν τὴν ζωὴν τους. Ἐτώρα διώχτους νὰ φύγουν μακριὰ σὲ ἄκρον γῆς νὰ πάνε. Καὶ ἡ Ἑλλάς μας ἢ πτωχὴ τὸν τόπο της νὰ πάρη. Καὶ ὁ Σταυρὸς νὰ ὑψωθῆ εἰς τὴν Ἁγία Σοφία ἐπάνου ἢ ἐκκλησίαις νὰ ἀναβῆ. Ἡ καμπάνες νὰ χτυπᾶνε. Καὶ ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Βασιλεὺς νικητῆς νὰ εἰσελθῆ. Καὶ εἰς τὸν θρόνον νὰ ἀναβῆ δευτεροῦς Κωνσταντῖνος. Τρανὸς μεγάλος ξακουστός ὡς ἦτανε καὶ ἐκεῖνος. Ὁ Παναγία Δέσποινα δεξίαι μου τὰς δεήσεις καὶ εἰς τοῦ Υἱοῦ σου τὸ θέλημα πάντας νὰ μᾶς ὀδηγήσης. Γένοιτο. Γένοιτο. Ἀμήν.

ΕΤΕΡΑ ΕΥΧΗ

ΔΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ

- Χαίρετε πάντες οἱ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί, οἱ κ. Ἀξιοματικοί, λαϊκοὶ καὶ Στρατιωτῶται ὅλοι.
- Διότι Βαρβαρικός θάνατος οὐκ ἔστι πλὴν καὶ κακοδαιμονία.
- Ἀλλὰ ζωὴ, ἀγάπη καὶ χαρὰ εὐδαιμονία, εὐσέβεια καὶ ὁμόνοια μεγάλη. Εἰς τὴν Πόλιν ὅπου θὰ πάμε ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ ὅλοι.
- Καὶ εἰς τὴν Σκέπην τοῦ Θεοῦ θὰ μένωμεν νὰ τὸν δοξολογώμεν.
- Καὶ εἰς Βασιλείαν τ' οὐρανοῦ πάντες νὰ ἀξιοθώμεν. Ἀμήν.

ΔΙΑ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΗΝ ΤΟΥ Α, ΙΠΠΙΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
Κ^{ον} ΙΩΑΝΝΗΝ ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΗΝ

Δέσποτα Χριστέ Θεέ μου Παντοκράτορ
δέομαι και σε παρακαλώ δια τον Διοικητήν μου.
Ἐλέησον και εὐλόγησον και φύλαττε αὐτὸν ἐκ τῶν
ἐχθρῶν τὰ ὄπλα, ὡς και πρότερον τὸν ἐφύλαξες
ὅπου ἐπολέμησε σὲ ὄλους τοὺς πολέμους.
Και νικητὴς ἐφνάρηκε ὑπέρμαχος γενναῖος.
Συνταγματάρχης, Και ὡς ἀπόγονος τοῦ

Πρώτου ἥρωος γενναίου Παπαφλέσσα
Οὕτως ὁ Ἰωάννης δεύτερος Παπαφλέσσης ἐγενήθη
και εἰς τὴν Πόλιν νὰ εἰσέλθῃ.
Και εἰς βαθμὸν ἀνώτατον αὐτὰν Θεέ μου
νὰ ἀξιώσης. Ἄμήν.

Ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ
ΠΑΠΑΓ. Δ. ΚΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ
ἐκ Καστανέας Συμφαλίας τῆς Κορινθίας
ἐφεδρος τοῦ 1ου Ἰππικοῦ Συντάγματος
Μοναχός Ἁγίου Ὁρους

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023387